

Tignarkongur

VERS 1

Vilst í myrkrinum vit gingu,
Vistu ei hvar leiðin bar.
Tó úr himni vón vit fingú,
Miskunn okkum borin var.
Tú úr dýrdarinnar sæti
Komst av himni, sum eitt ljós.
Tú av himnatrónu læt teg
Berast jomfrú í eitt fjós.

NIÐURLAG

Tilbið Faðir, tilbið son,
Tilbið anda, trý sum ein.
Tignarkongur, Hátign tín!
Krýnið hann sum kong av kongum nú.

VERS 2

Til at bjargá teim fortaptu,
Til at finna vilstu sál.
Fyri okkum vart tú særdur
Krossins verk, tað var títt mál.
Og tá pínan vildi valda,
Meg tó sást tú framum alt.
Tí mítt loysibræv at gjalda,
var tann vissa, tú helt kært

VERS 3

Og tá sól reis upp tann dagin,
Triði morgun komin var.
Himins kongur var uppstaðin!
Allur himin frøi bar.
Tí Guds lamb á deyða vann,
Og nýtt lív hann okkum gav.
Vilsta sál nú koma kann
Til vár harra, vár upphav.

VERS 4

Kristi kirkja fødd tá var,
Fylt av anda og Guds mátt.
Og vár fíggindi nú sær,
At fólk Guðs fellur ei í fátt.
Tí í blóði hans og kraft,
Í hans navni frælsi fann.
Tí hans kærleiki, mítt alt
breyt í ævir deyðans bann.